

[Maigaard.]

om, hvis man accepterer den påvirkning, der ligger i den fælles bøn.

Derfor synes jeg, at ministeren skylder tinget et svar, et ja eller et nej. Man kan ikke bare blive siddende. Derfor håber jeg, ministeren vil komme op og svare på det spørgsmål, som er blevet stillet inden kl. 10 i formiddags, og som vi altså gerne vil have en klaring på, inden vi slutter debatten her. Det måtte kunne lade sig gøre.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Hr. Freddy Madsen behøver ikke bore længere. Jeg har ikke forladt mine standpunkter. Vi behøver ikke bruge længere tid på at dissekere de forskellige ting.

Jeg vil gerne, hvad angår bøn i skolen, sige, at det er nok et ret så besværligt emne at tage fat på, fordi der jo er forskellige synspunkter på dette område. Nogle tillægger det større værdi, end andre gør, ud fra den kristne holdning, de forskellige mennesker nu kan have. Nu er det altså sådan, at den skolelov, vi har, jo har i sig, at vi bygger på den evangelisk-lutherske lære. Jeg skal da først indskyde, at kristendomskommissionen jo i sin tid ikke var enig om, hvordan man stillede sig til fælles bøn og til morgensang, morgensalme, men jeg har altså selv den personlige opfattelse, at hvis en fællesbøn i en religionstime kan indgå som en ganske naturlig del af undervisningen, uden at man provokerer børnene imod deres forældre, uden at man skaber noget kunstigt, så kan jeg ikke se, at der er nogen hindring for det, men selvfølgelig skal man ikke lave nogen som helst form for provokation. Man skal kende forældrene. Man skal vide, hvad der rører sig i forældrekrædsen. Man skal fare med stor varsomhed på dette område.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

Jeg må altså konstatere, at jeg ikke fik svar på mit spørgsmål, og jeg kan derfor ikke lade være med, da jeg jo med megen interesse hørte det indlæg, som statsministeren kom med i morges, og som jeg synes var et vægtigt indlæg, der berørte alle sider af hele problematikken og gav udtryk for et frisind, en åbenhed, som jeg deler, at spørge

statsministeren: er statsministeren ikke af den opfattelse, at det i en sådan situation, hvor en så alvorlig ting er gjort klar for befolkningen, i en alvorlig sag for folkeskolen, var rigtigt, at der informeredes gennem de normale kanaler, dvs. lærerorganisationer, forældreorganisationer og derefter ved cirkulærer, hvis der var anledning til det røre, denne sag har vakt?

(Kort bemærkning).

Freddy Madsen (DKP):

Det har ikke været min hensigt at betvivle, at ministeren stadig væk har sine standpunkter. Det, jeg bare har efterlyst, var, om det var de standpunkter, hun havde den 16. oktober, eller dem, hun har i dag, som er indbyrdes modstridende. Det får vi altså åbenbart ikke noget svar på, og så må jeg altså fastholde den konklusion, jeg kom med før.

Hermed sluttede forespørgslerne.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen [af Gerda Møller m. fl.].

(Lovforslag nr. 65. Fremsat 31/10 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg skal fatte mig i korthed, hvad angår lovforslaget fra det konservative folkeparti om en ændring af lov om folkeskolen, i dette tilfælde formålsparagraffen.

Nu har vi brugt mange timer i dag på at diskutere mange ting, som kan have med skolens formålsparagraf at gøre, og vi får i løbet af ganske kort tid mulighed for at diskutere det endnu en gang her i salen på baggrund af det lovforslag til en revision af folkeskoleloven, jeg meget snart fremsætter. Derfor skal jeg som sagt fatte mig i korthed ved at give denne kommentar, at jeg mener, det må være rigtigt, at vi henviser forslaget til undervisningsudvalget og dér lader dette lovforslag blive behandlet i sammenhæng med det næste lovforslag, der kommer om folkeskoleloven.